

EKO

Študentský občasník OA Senica

číslo 1.

školský rok 2012/2013

Obsah

<i>Rozhovor s pani riaditeľkou .....</i>	<i>2</i>
<i>Binz, náš druhý domov.....</i>	<i>4</i>
<i>Spoznaj svoju školu .....</i>	<i>6</i>
<i>Návšteva NBS .....</i>	<i>7</i>
<i>Týždeň dobrovoľníctva .....</i>	<i>8</i>
<i>Všetkým známy a možno nepoznaný .....</i>	<i>10</i>
<i>Nová posila angličtinárov (Predstavujeme...) .....</i>	<i>12</i>
<i>Čajka (Recenzia) .....</i>	<i>14</i>
<i>Kniha o tajomstve (Recenzia) .....</i>	<i>16</i>
<i>Kúp si! (Anotácia) .....</i>	<i>16</i>
<i>Exkurzia do Bratislavy .....</i>	<i>17</i>
<i>Imatrikulácie očami prvákov .....</i>	<i>19</i>
<i>Imatrikulácie očami organizátorov z III.A .....</i>	<i>20</i>
<i>Horoskopy 2013 (...s komentárom EKO).....</i>	<i>24</i>
<i>Vianočná báseň od Dalibora a vinš od nás .....</i>	<i>26</i>

Rozhovor s pani riaditeľkou o letnej brigáde v Nemecku

V minulom školskom roku si 8 študentiek odboru služby v cestovnom ruchu vyskúšalo svoje praktické schopnosti získané na odborných predmetoch – v Nemecku. O ich pobyte si môžete čo-to prečítať aj v článku Mišky Harnošovej a Sonky Kubusovej.

*A keďže sa informácie o úspešnom pôsobení a spokojnosti našich spolužiakov rýchlo šíria, rozhodli sme sa opýtať na letné zahraničné brigády človeka najpovolanejšieho – **riaditeľky školy Ing. Miroslavy Príkopovej.***

EKO: Pani riaditeľka, ako ste sa dostali k myšlienke letných brigád v Nemecku?

Pani riaditeľka: Bola to pre mňa ako manažérku výzva. Keď sme sa minulé leto s pánom riaditeľom Centralhotela rozprávali o spoločenských problémoch, sťažoval sa, ako klesá úroveň školstva v Nemecku, že mu prichádzajú na prax študenti, ktorí nič nevedia a nechcú vedieť. Tak som mu ponúkla, nech vyskúša našich študentov. Urobila som to preto, lebo viem, ako obohatili mňa osobne tieto pobyty v Nemecku a tešila by som sa, keby takú možnosť mali aj naši študenti. V januári pán riaditeľ navštívil našu školu a hneď sme dohodli podmienky odbornej praxe našich študentov. Bolo veľmi dobré, že nemecká strana zaplatila všetky výdavky spojené s týmto projektom – cestovné, ubytovanie i celodenné stravovanie. Keďže tento projekt išiel mimo projektov EÚ mohla byť študentom vyplatená i mzda. Zároveň je toto aj príklad voľného pohybu pracovných síl, keď schopnejší nahrádzajú menej schopných alebo lenivých. Naši študenti vytlačili nemeckých, lebo sú zatiaľ lepší. Preto Vám nie nadarmo hovoríme, aby ste sa učili, lebo na trhu pracovných síl je veľká konkurencia.

V tomto prípade som pomohla našim študentom preraziť ja, ale v živote sa budete musieť spoliehať na seba – na svoje vedomosti, zručnosti i schopnosti. Je a bude to len na Vás, ako sa k tomuto postavíte.

EKO: Ako hodnotíte letnú zahraničnú brigádu v Nemecku, resp. ako vnímajú prácu našich študentov ich nemeckí „zamestnávateľa“?

Pani riaditeľka: Podľa toho, čo hovorili dievčatá, ale aj nemecký partner môžem túto aktivitu hodnotiť veľmi pozitívne. Veľmi ma potešilo, keď sa z nemeckej strany vyjadrovali o našich študentkách len pozitívne. Bola som veľmi hrdá.

EKO: Mohli by ste nám priblížiť hotel, v ktorom naši študenti pracovali! Samozrejme, sme zvedaví aj na pána majiteľa/manažéra hotela!

Pani riaditeľka: Centralhotel je veľmi elegantný a príjemný hotel rodinného typu. Nie je to anonymný neosobný veľkokapacitný hotel, aké väčšinou u nás ponúkajú cestovné kancelárie. Je v ňom cítiť záujem o hosťa. Záujem o hosťa

prejavujú všetci zamestnanci aj pán riaditeľ, je to filozofia tohoto hotela. Veľmi sa mi páči, že aj pán riaditeľ sa osobne venuje hosťom a zvlášť tým, ktorí opakovane hotel navštevujú.

EKO: Dozvedeli sme sa, že ste v októbri absolvovali aj rokovanie o ďalšej spolupráci medzi našou školou a nemeckými hoteliermi. Bolo stretnutie úspešné, bol záujem o našich študentov?

Pani riaditeľka: Rokovanie bolo úspešné. Boli sme s pani profesorkou Pekarovou veľmi spokojné, ako sa vyjadrovala nemecká strana o tejto aktivite. Potešilo nás, že na toto rokovanie pricestoval aj pán majiteľ hotela z Hamburgu. Výsledkom rokovaní bolo, že na budúce leto prijmú 12 študentov v 3 turnusoch.

EKO: Minulý školský rok „patrilo“ Nemecko študentom odboru služby v cestovnom ruchu. Uvažujete o zapojení do zahraničných letných brigád aj študentov z odboru obchodná akadémia?

Pani riaditeľka: V budúcom roku chceme dať takúto príležitosť aj študentom zo študijného odboru obchodná akadémia.

EKO: Aké budú kritériá výberu študentov, ktorí by sa chceli dostať na brigádu do zahraničia?

Pani riaditeľka: Prax je určená pre študentov, ktorí majú prvý cudzí jazyk nemčinu. Budeme brať do úvahy znalosť jazyka, komunikačné schopnosti, správanie a, samozrejme, aj predpoklad na odborné zručnosti, ktoré môžu študenti získať aj v novom krúžku stolovania.

EKO: Kto uskutoční výber študentov?

Pani riaditeľka: Určite to budú vyučujúci nemeckého jazyka, triedni učitelia, ale posledné slovo si nechávam ja.

Pani riaditeľka, sme presvedčení, že tento projekt bude opäť úspešný a z novej možnosti sebarealizácie máme radosť!

Ďakujeme za rozhovor!

Deniska, Dominika, Viki a Dominika z III.B
grafické spracovania Denisa Morávková, III.B

Binz

naš druhý domov

Guten Tag, was kann ich Ihnen bringen?

Presne táto veta odznela počas našich letných prázdnin najčastejšie. Severné Nemecko. Ako sme sa tam vlastne dostali?

Všetko má „na svedomí“ naša pani riaditeľka Ing. Miroslava Příkopová.

Vďaka nej sme sa my dievčatá - teraz už štvrtého ročníka odboru služby v cestovnom ruchu na OA v Senici - mohli zúčastniť odbornej praxe v Nemecku. Na štyri týždne (2. – 30. júla a 30. júla – 27. augusta) sa siedmim dievčatám stal domovom Binz, mestečko ležiace v juhovýchodnej časti ostrova Rügen.

So strachom v očiach sme ťahali kufre po vlakovom peróne a so slzami v očiach sledovali okolie, ktoré sme mali čoskoro opustiť a odvážne sa vrhnúť do neznámej krajiny. Príchod do Nemecka, stratené dievčatá v cudzej krajine...

Asi takto sme všetko vnímali prvé minúty, stojac pred vlakom. Nie

však dlho... Hneď za rohom čakala usmiata recepčná, ktorá nás zaviezla priamo do hotela. A čo ďalej? Vďaka pánovi Lotharovi Bayerovi, riaditeľovi tamojšieho CENTRALHOTELA, ktorý bol našim cieľovým miestom, sme pracovali v hotelovej reštaurácii, kde sme si museli poriadne potrápiť hlavu nemčinou a zužitkovať poznatky o gastronómii. Nie vždy to išlo podľa predstáv. Často sme povedali aj to, čo sme nechceli, a dokonca sme ani netušili, že také dačo vieme. No po krátkom čase sme sa do nemčiny dostali a zažili sme „kopec srandy“. Myslím, že môžem za nás všetky povedať, že nič neľutujeme.

Okrem práce sme mali veľa času spoznať tunajší život i celé okolie. Binz je krásne, po druhej svetovej vojne nanovo vybudované mesto, plné príjemných ľudí všetkých vekových kategórií. Ponúka veľa možností najmä pre milovníkov prechádzok a turistiky, pretože pláž, Baltské more, jazero, poľovnícky zámok, okolité mestá a dedinky dokážu vyraziť dych! Večerné programy pred Kurhausom, diskotéky či len obyčajné „prekecané“ večery tiež neboli na zahodenie.

Štyri týždne ubehli ako voda, ani sme sa nenazdali a už bolo načase znova baliť kufre. Čas nám určený vypršal a práca v reštaurácii, podpichovanie sa s nemeckými čašníkmi, všetky zážitky ostali len krásnymi spomienkami. Už len posledná rozlúčková akcia so zamestnancami hotela, nočná prechádzka po pláži a kopa slz pri poslednom lúčení.

Chceme sa v mene všetkých spolužiakov poďakovať za skvelú príležitosť, vďaka ktorej sme si rozšírili obzory, mohli sme vycestovať do zahraničia, zlepšiť sa v „šprechovaní“, nájsť úžasných kamarátov... Jednoducho, za najlepší mesiac v našom živote. Lebo pravdou je, že väčšina z nás by sa do severného Nemecka rada vrátila. A pokojne aj hneď teraz.

Michaela Harnošová a Soňa Kubusová, IV. CR

Spoznaj svoju školu

Čo naša obchodka? Zmenila sa po dvoch mesiacoch „ničnerobenía“?

Zaujímá vás, čo je u nás nové?

Preto sa časopis EKO rozhodol priniesť VÁM OBCHODKÁROM

trochu štatistických údajov.

Počet študentov OA Senica v školskom roku 2012/2013: 418 (chlapcov 113)

Počet maturantov: 116

Maturujúci v predmete SJL: všetci

Maturujúci v predmete ANJ: 70

Maturujúci v predmete NEJ: 46

Voliteľné vyučovacie predmety (VOP): cvičná firma
cvičenia z matematiky

Počet pedagógov: 39: tri pani profesorky – materská dovolenka
jeden vyučujúci – externý

Vedenie školy: Ing. Miroslava Príkopová, riaditeľka školy
Mgr. Zdenka Krajsová, zástupkyňa
RNDr. Jarmila Zajíčková, zástupkyňa

Študentská rada:

koordináciu práce so študentmi je poverená Mgr. Veronika Vávrová
predsedníčkou ŠR pri OA Senica bola zvolená Natália Ťuláková z I.CR

Rada školy pri OA Senica: PaedDr. Jana Pekarová, predsedníčka

Noví triedni učitelia: I.A PhDr. Anna Držíková
I.B PaedDr. Jana Pekarová
I.C Ing. Silvia Gallová
I. CR PhDr. Alžbeta Londáková

NÁRODNÁ BANKA SLOVENSKA

20. septembra 2012 sa všetky triedy trietiakov našej obchodnej akadémie vydali do Bratislavy na exkurziu do Národnej banky Slovenska.

Náš program bol nasledovný:

8.00

Ráno je nezvyčajne sychravé a vyzerá to na dážď. Naša dobrá nálada ale neupadá. Konečne sa ulejeme zo školy.

9.30 -10.00

Vyššie 10 minút mrzeme pred NBS a čakáme na to, kedy nás zavolajú. Medzitým stihneme pár póz na spoločnú fotografiu.

10.00 – 11.30

V privítacej sále si nás vyzdvihla pracovníčka NBS a zaviedla celú skupinu do prezentačnej sály. Tu nás čakala hodinová prednáška a prezentácia o Národnej banke Slovenska, o Európskej únii, o eure a o slovenskej ekonomike.

Koniec bol spestrený malým kvízom, z ktorého si niektorí študenti odniesli pekné ceny. Na záver sme si pozreli výstavu mincí a bankoviek, ktoré sa na Slovensku používali. Okrem súčasnej meny - eura sme videli i historické mince a bankovky. Zistili sme, ako sa mince vyrábajú, tlačia i sťahujú z obehu. A mnohí si vlastnoručne vyrazili vlastnú mincu s obrázkom NBS.

11.30 – 13.00

Máme rozchod na známej Obchodnej ulici. Všetci s veľkou vervou obiehajú obchody a fastfoody, ako keby toto bolo hlavným bodom dnešného dňa.

13.00 – 14.35

Výlet sa skončil. Sme unavení z celodenného chodenia. Táto exkurzia dala všetkým užitočné informácie o NBS a jej úlohách. A ešte jedno máme my študenti spoločné - radosť, veď sme sa neučili!

Dominika Danieliková, III.B

Týždeň dobrovoľníctva na našej škole

Tento rok sa v našom meste už po druhýkrát pod záštitou Europe Direct Senica organizoval Senický týždeň dobrovoľníctva. Keďže rok 2012 je aj európskym Rokom aktívneho starnutia, celá akcia sa niesla v duchu motta: „Seniori juniorom a junióri seniorom.“

S hrdosťou môžeme povedať, že i tento rok sa do akcie zapojili žiaci našej obchodky, zdôrazňujem - v hojnom počte. Zúčastnili sme sa všetkých aktivít počas spomínaného týždňa!

V pondelok, smer - **detské ihrisko Luxor v Sotinej**, kde sme pripravili pre deti pestrý deň plný súťaží. Deti si mohli vyskúšať skákanie vo vreci či na trampolíne, poskladať puzzle alebo si nechať niečo veselé namaľovať na tváričku...

V utorok sa pre zmenu študenti presunuli do **Domova sociálnych služieb v Senici**, kde spríjmnili pobyt tunajším klientom. Aj pre nich sme pripravili rôzne aktivity, ktoré im pomohli rozveseliť sa a aspoň trochu pozabudnúť na každodenné starosti a trápenia.

V stredu sa i napriek upršanému počasiu konal **mezigeneračný futbalový zápas**, v ktorom sa proti sebe postavili hráči „mladej generácie“ proti seniorom. Zápas bol priateľský, všetci sa na ňom dobre zabavili, a tak nikto nemohol povedať, že odchádzal zo štadióna porazený – obe generácie sa v ňom navzájom obohatili o nové skúsenosti. So zápasom bola spojená i autogramiáda senického futbalového družstva.

Vo štvrtok sa na Námestí oslobodenia v Senici konala ďalšia zaujímavá akcia – **zumba**. Žiačky nielen našej školy si počas nej mohli vyskúšať tento moderný tanec, vhodný pre všetky vekové kategórie, mladých i starých. Je škoda, že sa nezapojilo viac Seničanov! Dúfame však, že sa nám podarilo roztancovať a rozveseliť mesto.

Verím, že z tohto týždňa si všetci zúčastnení (dobrovoľníci i tí, ktorým sa pomáhalo) odniesli príjemné zážitky a na budúci rok sa týždňa dobrovoľníctva opäť zúčastnia.

Dúfame, že našimi aktivitami sme posmelili k dobrovoľníckym akciám najmä mladých a budú sa do nich v budúcnosti pravidelne zapájať!

**Pretože nezištná pomoc druhým
je potrebná po celý rok!**

Eva Chocholáčková, IV.C

Všetkým známy a možno nepoznaný...

Pána farára **Mgr. Jozefa Bicáka** poznáme všetci – nielen študenti navštevujúci náboženstvo, ale v podstate ho pozná celá obchodka! Možno o ňom neviete, že podstatnú časť svojho kňazského života strávil ako misionár.

Čo to vlastne znamená misijná práca...? Čo všetko prežil...? Kde všade pôsobil...?

Máme množstvo otázok a pán farár ochotne odpovedal. Ďakujeme!

EKO: Čo Vás prekvapilo a čo sa Vám najviac páčilo na misiách?

Najprekvapujúcejším miestom bolo mestečko Grootfontein, je na ceste z hlavného mesta do misie v Katime, asi 1300 km. Je to typické nemecké mestečko v Afrike. Postavili ho nemeckí kolonisti. Nádherné sú Viktóriine vodopády a prírodné rezervácie, slony, žirafy...

EKO: Akí sú ľudia v Afrike?

Ľudia sú radostnejší a spokojnejší, nepotrebujú k životu veľa. Zdalo sa mi, ako keby som videl to, čo rozprávali moji prarodičia o vlastnom živote. Bez elektriny, miesto petrolejky je tu posedenie i tancovanie pri ohni, veľa spievania... Nikto sa nikde neponáhľa. Žijú z toho, čo vypestujú. Chová sa tu tiež dobytok a lovia ryby. To je život na vidieku. V mestách je to už ako u nás - okrem slumov, čo je zhuk biednych chatrčí.

EKO: Aký bol Váš najhorší a najlepší zážitok?

Najhorší zážitok? Mám viacej „kandidátov“.

Kráčali sme späť k misii po ceste. Pokojne sme sa o niečom bavili a zrazu kolega kričí: „Stoj!“ Ja sa na neho pozerám, čo blázni. Ale keď som sa pozrel pred seba, pochopil som. Pred nami sa plazila viac ako dvojmetrová mamba čierna. Jedovatý had.

Iný zážitok - keď som prevrátil kanoe. Plával som k brehu s veľkou túžbou nestretnúť krokodíla.

Zaujímavý a krásny bol zážitok s Mošem. Vážne chorý chlap, niečo nad tridsať. Stretol som ho v malej nemocničke, ktorú mali v Siome, v Zambii. Bol som tam, aby som sa naučil miestny jazyk a zastúpil misionára, ktorý bol na dovolenke. Do nemocnice som prišiel porozprávať sa, vyskúšať, či sa dohodorím. Skončili sme pri angličtine, hovorili o viere, o živote, o rodine... Asi po tretej návšteve povedal, že by chcel byť pokrstený. Tak sme sa dohodli, že sa zastavím po návrate z cesty, ktorú som už mal naplánovanú. Keď som sa vrátil, Moše v

nemocnici nebol. Poslali ho domov, aby zomrel doma. Ja som síce vedel, ako sa volá osada, kde býval, ale nikto nevedel, kde to je. O týždeň sme šli navštíviť dedinu, v ktorej bol malý kostolík - štýl drevo, hlina a slama. Po bohoslužbe sme pokračovali do inej dediny. Po pár kilometroch sme si vymysleli skratku, o pol hodiny neskôr sme blúdili v lese a stratili sme nielen cestu, ale aj chodníky. Vystúpili sme z auta, rozišli sa na všetky strany a hľadali ako ďalej. Niektorí z nás zapískali, našiel pole a kde je pole, bude aj osada. Našli sme. Tri či štyri chatrče, uprostred veľký strom, pod ním rohož a na nej ležal Moše. Po krste sme sa rozlúčili. Odvtedy som ho nevidel a ani nepočul o jeho „dedine“. Rád by som sa vrátil, ale nemám odvahu. Potreboval by som o pár kíl zdravia viacej.

Viktória Hankócyová, III.B
grafická úprava Denisa Morávková, III.B
foto: osobný archív pána farára

Predstavujeme posilu, novú pani profesorku...

Od septembra 2012 sa na hodinách angličtiny možno aj vy stretávate s Mgr. Katarínou Bačovou - milou a usmievavou pani profesorkou.

Čas letí a my by sme radi trochu lepšie spoznali nováčka obchodkárskeho pedagogického zboru. Pani profesorka súhlasila, a tak ju radi predstavujeme v našom školskom časopise EKO. Kto? No predsa my - II. C!

Dotazník na úvod (na „zohriatie“):

Pani profesorka, v akom znamení ste sa narodili?

- Narodila som sa v znamení Panny.

Aké sú Vaše záľuby?

- Rada sa venujem angličtine, čítaniu kníh, korčuľovaniu, cestovaniu.

Oblíbený film?

- The Notebook (Zápiskárnik).

Oblíbená kniha?

- Mám rada knihy s pointou, ako napríklad Alchymista.

Akú hudbu počúvate?

- R&B, accoustic reggae.

Oblíbené jedlo?

- Sviečková omáčka.

Ktorú svoju vlastnosť si vážite?

- „Open-minded“ - bez predsudkov, objektívna.

Vaše životné motto?

- Spraviť chybu je prejav ľudskosti, ale priznať si ju, to je prejav charakteru (Oliver Dendis).

A teraz sľúbený rozhovor

EKO: Pani profesorka, pôsobíte, akoby ste len nedávno študovali na strednej škole, akoby ste len prednedávnom maturovali. Akou žiačkou ste boli na SŠ?

- Maturovala som pred 10 rokmi, takže si to veľmi nepamätám. Vždy som bola priemerná žiačka. Škola ma začala baviť až na výške.

EKO: Prečo ste sa rozhodli na VŠ študovať práve angličtinu?

- Pretože mám rada anglický jazyk a vždy som v ňom bola dobrá.

EKO: Ktorú vysokú školu ste absolvovali?

- Univerzita sv. Cyrila a Metoda v Trnave.

EKO: OA nie je Vaše prvé pracovné miesto. Kde ste učiteľovali pred príchodom na našu školu?

- Pracovala som napríklad v Skalici na základnej škole alebo na cirkevnom konzervatóriu v Bratislave.

EKO: Vieme, že rada cestujete. Ktorá krajina Vás najviac očarila? Aké sú Vaše ďalšie cestovateľské plány?

- Najviac ma očarilo Dánsko, kde som žila 2 roky. Strašne by som chcela ísť do Anglicka.

EKO: Dozvedeli sme sa, že nie ste zo Senice, dokonca ani zo Záhoria. Odkiaľ teda pochádzate?

- Z Fraštáku (terajší Hlohovec).

EKO: Zvykli ste si v Senici? Páči sa vám tu?

- Áno, páči sa mi tu. Ušetrím peniaze. Nie je tu veľa obchodov.

EKO: Určite ste s obchodkármi na hodinách angličtiny čo-to zažili. Ktorý zážitok (dúfame, že pozitívny) Vám utkvil v pamäti?

- Takých je veľa. Páči sa mi otvorenosť študentov a ich pohotové reakcie.

Ďakujeme za rozhovor a želáme Vám veľa osobných a pedagogických úspechov!

**II.C, pripravila Nika Jurišová
grafická úprava: Denisa Morávková, III.B**

ČAJKA

"Bude to veselohra, tri ženské úlohy, šesť mužských, štyri dejstvá, scenéria s výhľadom na jazero; mnoho debát o literatúre, málo deja, päť metrákov lásky," napísal v roku 1895 pred prvým uvedením hry Čajka jej autor Anton Pavlovič Čechov. Odvtedy hra prešla zmenou počtu postáv, prepadla pri prvom moskovskom uvedení, potom oslávila veľký úspech v slávnom divadle MCHAT, prešla stovkami inscenovaní a stala sa jednou z najslávnejších divadelných hier.

O náročnosti tohoto diela sa presvedčili študenti III.B 30. októbra 2012. Jesenný (preddušičkový) večer sme si spríjmnili návštevou Slovenského národného divadla.

Všetci sme plní očakávania vstupovali do hľadiska činohry SND... Okamžite nás zaujali kožušínové kostýmy, scéna a kulisy...

Režisér Drábek posunul dej hry na mrazivú ruskú Sibír. Nehostinné podmienky a mráz robia z čechovovského ničnerobenia boj o prežitie. Umelci z Moskvy Arkadinová (Zdena Studenková) a Trigorin (Richard Stanke/Jiří Langmajer) pôsobia popri Inuitoch ako polobohovia, ich úspech je tu obrovský.

Miestne dievčatá Nina (Henrieta Hornáčková) a Máša (Petra Vajdová) sú svojou príslušnosťou k Inuitom ešte viac odrezané od sveta, rovnako ako Treplov (Robert Roth), ktorého vlastná matka poslala nie na nudný vidiek, ale doslova do vyhnanstva.

Režisér prostredie Sibíri využíva nielen na vyostrenie vzťahov, ale aj v prospech bláznivých obrazov. Javiskom napríklad prebehlo šesť do pol pása obnažených sobov, ktorým robí spoločnosť tučniak s tuleňom. Treplovova symbolistická prvotina sa hrá na ľadovci, z ktorého sa Nina šmykne priamo do ľadového mora, Arkadinová a Trigorin svoj nefungujúci vzťah predstavia sériou nešťastných pádov na malinkom klzisku a dominantu scény (Martina Chocholouška) tvorí iglu s krištáľovým lustrom. Divák môže byť spočiatku zaskočený prostredím, zvláštnym humorom, ale všetko má zmysel.

Každá z postáv má vlastné čaro, no naivita Niny (Henrieta Hornáčková) ničí konkurenciu. Po neúspešnej divadelnej spolupráci s Treplovom (Robert Roth), prichádza nová nádej - s populárnym spisovateľom Borisom Trigorinom. Túžobne ho hltá a stáva sa jeho ulovenou čajkou so stratenou voľnosťou. Odkrytie tajomstva tohoto symbolu však závisí na divákoch.

Zábery z predstavenia - stránka SND
Dominika Kolompárová, III.B

Kniha, ktorá mení životy

(Môj pohľad na známu motivačnú knihu)

Autor: Rhonda Byrne

Čo napísať na úvod mojej krátkej recenzie?

...chcete peniaze? Zdravie? Šťastie? Vytúženú osobu? Táto kniha vás naučí, ako meniť sny na realitu. Váš život sa začne meniť od základov. Kľúčom je pochopenie Tajomstva. Fragmenty veľkého Tajomstva sa po stáročia vynárali v ústnej tradícii, v literatúre a v náboženských či filozofických dielach. Po prvý raz sa všetky zlomky Tajomstva spojili v neuveriteľnom odhalení, ktoré zmení život toho, kto ho zažije na vlastnej koži.

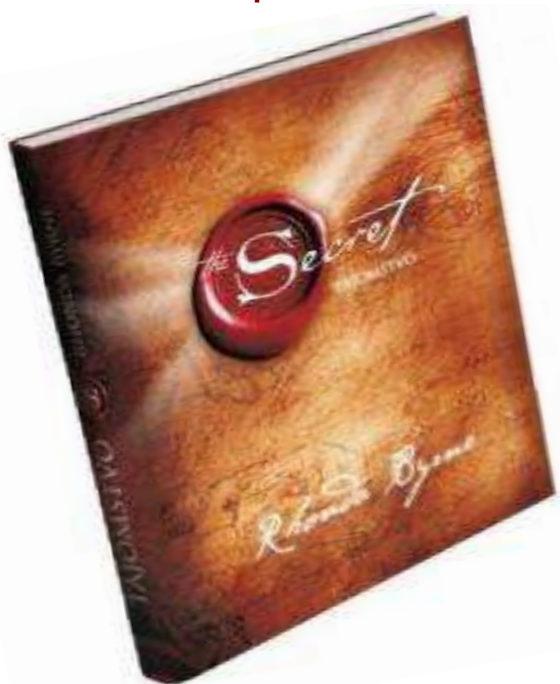
V tejto knihe sa naučíte, ako Tajomstvo používať v každej oblasti života – či už ide o peniaze, zdravie, vzťahy či šťastie. Začnete rozumieť sile, ktorá sa vo vás skrýva. Tajomstvo obsahuje múdrosť dnešných učiteľov, mužov a žien, ktorí ho použili pri budovaní zdravia, bohatstva a šťastia.

Kniha prináša ich pôsobivé príbehy, ako im poznanie Tajomstva pomohlo zbaviť sa chorôb, získať bohatstvo, prekonať prekážky a dosiahnuť veci, ktoré by mnohí považovali za nemožné.

Ak je motivačná literatúra vašou šálkou kávy, určite by ste mali siahnuť po tejto knižke.

Vrelo odporúčam! Mňa totiž oslovila!

Dominika Uhrincová, IV. C

Kúp si... (Anotácia)

....ešte by sme radi upozornili na jednu knižnú novinku z úplne „iného súdka“.

Ide o dielko Emmy Tekelyovej - *Dámy, koniec trapasom.*

V 26 kapitolách dočítate, ako sa pripraviť, obliecť na rôzne spoločenské udalosti – spomenieme stužkovú, maturitu, štátnice či promócie... Milé, poučné a nenáročné čítanie! Vedeli ste napríklad, že 1. stužkovú mali maturanti na baníckej škole v Banskej Štiavnici? ...alebo že závisí od Teba, milá maturantka, či si na stužkovú vyberieš dlhé šaty alebo kokteilký, podstatné je, aby ti pristali a nepridali pár rokov navyše. Pani Emma radí: pozor na krikľavé farby, zbytočný ligot a „tortové“ strihy... Stop! Radšej si knižku prečítajte!

Exkurzia - nuda alebo zábava?

(...taká malá správa z akcie...)

Asi každý si pri slove exkurzia predstaví chodenie po mestách, pamiatkach alebo iných veľmi zaujímavých stavbách. Pre študentov možno zábava, možno zbytočnosť...

My (rozumej – II.A) sme práve na takú exkurziu mali ísť.

Po prvé, exkurziu sme okamžite premenovali na „výlet“, za čo nás učitelia stále napomínali, ale nám to bolo jedno!

Po druhé, vôbec sa nám nepáčilo, že v Bratislave nebol plánovaný rozchod účastníkov. Že vraj nebudeme stíhať... Nám to ale nedalo a stále sme s tým „rozchodom“ profesorov otravovali, až ho nakoniec povolili, ale len v prípade, že nám zostane nejaký ten čas. Potešilo nás to, pretože sme si boli istí, že vďaka nášmu tempu prehliadky pamiatok čas určite zostane!

V deň našej exkurzie sme sa celá trieda a ešte pár študentov z nižších tried stretli pred školou a čakali na autobus. Pri vstupe sa museli všetci nastrkať dopredu, aby si chytili tie najlepšie miesta. Nakoniec sme sa všetci usadili, triedne profesorky nás spočítali, a keď bol náš počet „správny“, mohli sme vyraziť. Cestou sme ani chvíľu nesedeli v pokoji. Buď sme jedli, provokovali sa, fotili alebo jednoducho chytali záchvaty smiechu.

Našou prvou zastávkou mala byť Trnava, po pamiatkach ktorej nás previedla pani riaditeľka. Ešte predtým sme však išli cez obec Dolná Krupá, kde nám ukázala kaštieľ, ktorý navštívil slávny nemecký hudobný skladateľ Ludwig van Beethoven (mimochodom, autor nádhernej 9. symfónie, ale o tom inokedy...). O chvíľu sme dorazili do Trnavy. Prvá informácia: pre veľký počet kostolov sa Trnava nazýva aj „malý Rím“, čo každý z nás, samozrejme, vedel. Ďalej sme boli oboznámení s trnavskými dejinami a mohla sa začať prehliadka pamiatok.

Prvé miesto, na ktoré sme v Trnave zamierili, bol úrad Trnavského samosprávneho kraja. Odtiaľ sme pokračovali k Bazilike sv. Mikuláša a pomaly sme sa dostali až na Trojičné námestie. Tam sme prehliadku trnavských pamiatok ukončili a mohli sme pokračovať do Bratislavy.

Najprv sme však museli nájsť autobus, pretože na mieste, kde nás mal čakať, nemohol parkovať. Nakoniec sme autobus našli na parkovisku pri McDonalds. Nastúpili sme a pokračovali v ceste – smer Bratislava.

Po necelej hodine sme dorazili a náš prvý „bratislavský“ cieľ bol jasný.

Bratislavský hrad. Ten nás zaujal. Dostali sme mapky, na ktorých sme si mali vyznačovať smer cesty a zapísať si nejaké zaujímavosti, z čoho sme mali neskôr domácu úlohu zo slovenčiny. Vážne super! Vo vnútri hradu sme neboli, ale dozvedeli sme sa o jeho minulosti., atď. Odtiaľ sme pokračovali Zámockými schodmi a podchodom rovno na Rudnayovo námestie. Ďalej naša cesta viedla cez Panskú a Ventúrsku ulicu, kde nastala najväčšia zábava. Pani profesorka nám rozprávala o nejakej zaujímavej historickej budove, keď spolužiačky dostali hlad - aj s našou triednou, ktorá už jedla. Vytiahli si teda klobásky a začali jesť. My sme im nevenovali veľkú pozornosť, no keď ich zbadala naša triedna, prepukla do obrovského smiechu a my... Smiali sme sa s ňou. Bola to komická situácia. Študenti, ktorí sa v historickom centre napchávajú klobáskou. A čo? O zábavu sme mali postarané. ...a Bratislavčania tiež! Pani profesorku, ktorá nám rozprávala o už predtým spomenutej budove, to však našťvalo. „Ak vás to nezaujíma, nemusím vám k tomu povedať nič a zistíte si to odkiaľ chcete,“ prísne povedala a my sme sa pre istotu upokojili.

Boli sme aj strááášne nedočkaví, chceli sme rozchod a väčšine žiakov sa chcelo ísť aj na WC, pretože v Trnave sa ešte nikomu nechcelo... ☺ Kým sme sa však dočkali vytúženého rozchodu, museli sme prejsť cez Hlavné námestie, pokochať sa Primaciálnym palácom – kochali sme sa minimálne polhodinku – a potom znovu na Hlavné námestie s fakt peknou Rolandovou fontánou.

Pani profesorky ešte premýšľali, čo by sme ešte mali vidieť, no my sme sa nedali! A tak sme o desať minút stáli pred Slovenským národným divadlom, kde sme dostali hodinový rozchod! Hurá! Po spolužiakoch sa len zaprášilo... Väčšina z nich zamierila do mekáča, iní do obchodov alebo do reštaurácií. Hodinu voľna sme každý využili po svojom. Všetci sa však stihli najesť, vykonať svoje potreby, a dokonca aj nakúpiť oblečenie. Tomu sa čudovali najmä pani profesorky. Niektoré spolužiačky si ešte na cestu domov kúpili pečené gaštany a mohli sme vyraziť k autobusu.

Tentoraz nás mal čakať na nábreží Dunaja, ale keď sme tam prišli... Autobus nikde! Kým sme čakali na autobus, sledovali sme lode plaviace sa po Dunaji a lode v prístave. Tým sme sa zabavili takých 20 minút do príchodu autobusu. Všetci sme nastúpili a mohlo sa vyraziť domov. Problém však nastal v úzkej uličke, cez ktorú sme sa mali dostať na hlavnú cestu, no na rohu bolo strašne hlúpo odstavené auto, a tak sme sa odtiaľ nemohli dostať. Mali sme z toho, samozrejme, zábavu. A ešte k tomu sa na nás dobre zabávala partička chalanov.

Aj cestou späť bol autobus plný zábavy, hluku, komentárov k exkurzii, pamiatkam, ale i nečakaným príhodám. V jednotlivých dedinkách alebo mestách, sme vysadili tamojších spolužiakov a zbytok obchodkárov smeroval rovno ku škole. Všetci sme sa rozlúčili a po dlhom dni sa vydali domov.

---

*Hoci mnohých slovo „exkurzia“ strašilo, nakoniec všetko dopadlo fajn.
Z exkurzie sme si urobili skvelý výlet! Bolo fajn!*

Mária Tokošová, II.A

Imatrikulácie očami I.C

19.11.2012 sa študenti tretieho ročníka OA v Senici zhostili úlohy prijať nás - prvákov medzi riadnych študentov. Pripravili pre nás program, v ktorom sme mali ukázať svoj talent. Po príhovore pani riaditeľky sme predviedli i my prváci, čo v nás je a ukázali sme, že držíme ako kolektív spolu. Naše predstavenie sa všetkým páčilo. Boli sme radi, že sme všetko úspešne zvládli a pani profesorky triedne boli pyšné na svoje triedy. Na to, že sme sa imatrikulácií obávali, si myslíme, že všetko vyznelo veľmi dobre. Naše očakávania, ako prebehne tento deň, boli veľké! Všetko však dopadlo fajn a z nás sú už STREDOŠKOLSKÍ ŠTUDENTI.

Na záver už len spoločná fotka, aby sme tento deň mohli zapísať do našej triednej kroniky I.C a spomínať naň, ako na náš prvý tímový zážitok.

Adriána Spiššáková, Romana Lehutová, I.C

Foto: ...a to sme my - I.C tesne po zvládnutí nášho programu.

Imatrikulácie z trochu inej stránky (...imatrikulácie očami organizátorov)

Každý rok majú v našej škole imatrikulácie pripraviť študenti tretieho ročníka. Tento rok sme ich chceli my – III.A. Už koncom druhého ročníka sa u nás v triede debatovalo o tom, že by sme mali záujem robiť imatrikulácie, a tak začal boj ☺. Našu pani profesorku triednu Mgr. Bocmanovú sme „hnali“, aby nám ich vybavila. Na študentskej rade som zasa ja pripomínala, že by sme mali o ne záujem. A tak sme sa po dohode s III.B (vzhľadom na to, že III.CR a III.C boli na brannom cvičení) mohli pustiť do práce.

Na ďalšej študentskej rade sa ozvala III.CR, že aj oni by mali záujem spolupracovať, a tak spoločne s III.B mali na starosti program v škole a presun do KD.

Keď sme „boj“ o imatrikulačky vyhrali, na mňa a mojich spolužiakov padlo veľké bremeno a začali sme rozmýšľať - čo ďalej. Prišlo veľa návrhov, témy u nás v triede padali jedna za druhou. Každú prestávku sme o nich hovorili a vždy, keď sme sa pre nejakú tému nadchli, po určitej dobe sme našli problém, ktorý nám bránil v jej uskutočnení.

Prvá téma, ktorá nás zaujala, boli rozprávky a známe filmové postavy, ktoré by spoločne zatancovali nejaký tanec. Keď sa však začal nacvičovať tanec, väčšina spolužiakov mala problém s tým, že nevedia tancovať a že sa nechcú zosmiešňovať. Tak sme sa dohodli, že nebudeme tancovať a z témy „Z rozprávky do rozprávky“ veľmi rýchlo zišlo.

Potom sme začali hovoriť o policajnej akadémii a väznoch, lenže to bolo veľmi zložité! Nemohli sme zohnať toľko policajných kostýmov, tak aj z tejto témy sme upustili.

Nakoniec sa zrodil nápad „Polepšovňa“, ktorý sme ďalej rozvíjali a súčasne spojili s rozprávkami. Keď nám pani profesorka Vávrová podhodila návrh s porotou, bolo to jasné...:)

Rozprávková škola, do ktorej príde na kontrolu komisia, ktorá bude hodnotiť prvákov a dozeráť na priebeh imatrikulácií, to je ono! Keď sme začali s prípravami a išlo do tuhého, takmer polovica triedy sa na prípravu vykašľala a zostalo nás 17! O pomoc sme požiadali spolužiaka Lukáša Jastrába z III.CR, ktorý v prvom ročníku moderoval slávnostnú akadémiu a videli sme v ňom potenciál! Lukáš, našťastie, súhlasil a pripojil sa k nám. No a my sme ho prijali medzi seba ako vlastného.

Keď sme už boli „v plnom počte“, začali sme pracovať: prvákom sme rozdali témy, na ktoré si mali pripraviť scénky a dali sme im pokyny ohľadom dňa imatrikulácií.

Keď sme sa už dohodli, mohla som začať písať scenár. Každý musí vedieť, čo má robiť, kedy a ako! S veľkým elánom sme sa pustili do skúšania. Najskôr to vyzeralo strašne... Začala som mať strach, veď ma nikto nepočúval! Každý niečo chcel, ale nikto nerobil to, čo mal. Postupne sme sa však do toho dostali a vzhľadom na to, že všetci sme len amatérski herci, dalo sa nás pozerat'. Bola som milo prekvapená

a šťastná z toho, ako brali všetci nácvik vážne. Dievčatá si pripravili úžasný tanec, naša princezná do spevu vložila srdce - myslím, že sme ju vybrali dobre, úloha jej „padla“ super! Lenže naše prípravy k imatrikuláciám stále narušovali prváci – zmätkovali. Bezdôvodne šírili fámy a nám len robili

problémy a zbytočné komplikácie. Všetko sme zvládli a mohol nastať náš deň D! Ešte v piatok pred imatrikuláciami som zobrala všetkých do Domu kultúry v Senici, aby sme si program skúsili na javisku a aby sa na nás pozrel pán režisér a môj učiteľ z dramatického krúžku. Dal nám veľmi zvláštne, smiešne, ale cenné rady, ktoré sme si vzali k srdcu a snažili sa ich zakomponovať do deja.

Cez víkend sa každý doma psychicky (ale aj fyzicky) pripravoval na osudný pondelok...

Ráno, keď sme prišli do Domu kultúry v Senici, začal v šatni chaos: kde mám to, tamto, čo mám robiť, kedy budem na scéne, ako to bude, čo bude, kam mám ísť...

Aj prváci stresovali: kde sa budú prezliekať a kedy, ako to bude pokračovať a podobné...

Každý z nás mal obrovskú trému a všetci do jedného sme sa báli, ako bude reagovať publikum.

Pred začatím slávnostnej akadémie sme sa všetci sústredili v hľadisku a pozreli program. Potom sme sa premiestnili do šatne za a nastal nesmierny stres - bolo treba pripraviť pódium, lenže... Nesmeli sme pripevniť veci na oponu, a tak sme museli zháňať lepiacu pásku a lepiť písmenká na veľkú dosku. Ďalej bolo treba na javisko priniest' 2 stoly a 4 stoličky, postaviť tam tú nešťastnú tabuľu... V zákulisí boli prváci „akční“ až hrôza, nikto nikoho nepočúval, všetci po sebe kričali, každý zrazu niečo potreboval...

Keď sa mi už konečne podarilo dostať prvákov naspäť do hľadiska, mohli sme začať. Na začiatok som išla uviesť imatrikulácie a Beatka nám ešte venovala poslednú pieseň. Keď Beatka dospievala, začal hrať Večerníček, zazvonil zvonček, prišiel učiteľ a celý dej pokračoval. Po ukončení úvodnej scény sme postupne volali jednotlivé prvácke triedy, aby predviedli program. Potom ich pani profesorky triedne, ktorým sme odovzdávali šerpy a varechy na neposlušných prvákov, odviedli na miesta.

Všetky scény mali úroveň, boli pekne pripravené. Bolo vidno, že prváci si na nich dali záležať.

Najviac ma oslovila trieda I.C (➔), ktorá najlepšie odhadla, o čo nám ide a spravili na javisku takú šou ako nikto! Veľmi sme sa na nich všetci zabavili (aj keď niektorým pani profesorkám sa ich vystúpenie zdalo „na hrane“).

Z celých imatrikulácií mám veľmi dobrý pocit, pretože nás všetci chválili. Spolužiaci aj prváci všetko zvládli, zabavili celú školu a my tretiaci sme teraz na seba hrdí!

Sme radi, že sme imatrikulácie 2012 zvládli☀!

Sabína Muráňová, III. B

HOROSKOPY

Kozorožec (22.12 – 20. 01) – Budeš túžiť po dobrodružstve a zmenách, a tak prežiješ mimoriadny rok. (Komentár EKO: Hmm, pozor, keď dobrodružstvo, tak s mierou.)

Vodnár (21.01. – 19. 02.) – Minulé obdobie si vraj prešľapoval na mieste, v tomto roku sa to zmení. (Komentár EKO: Neprešľapuj, pohni sa a najlepšie – vpred!)

Ryby (20.02. – 20. 03.) – Žiadne zvraty, len pokojné plynutie roka – hoci v súkromí to vraj bude „vrieť“. (Komentár EKO: Keď nebudeš prihadzovať polienka pod kotol, tak to „vrieť“ nebude!)

Baran (21.03. – 20.04.) – Rozhodnutia, ktoré urobíš, zásadne ovplyvnia budúcnosť, tie NAJ zmeny by sa mali prejaviť v oblasti financií. (Komentár EKO: Blahoželáme, aspoň baranov sa kríza nedotkne!)

Býk (21.04. – 20.05.) – Čaká vás pár výnimočných príležitostí, tak ich využite naplno! (Komentár EKO: Super! Buď v pozore, aby spomínané príležitosti neprebegli nenápadne okolo teba. Niekedy totiž to všedné a nenápadné má obrovskú hodnotu!)

Blíženci (21.05. – 21.06.) – V tomto roku by si sa mal sústrediť na kariéru a financie. Blížencom by sa malo veľmi-veľmi dariť. (Komentár EKO: Šťastný rok! Tak ho využij na 100%!)

Rak (22.06. – 22.07.) – Nech čokoľvek život prinesie, raci si musia zachovať chladnú hlavu. A máte sa spoľahnúť sami na seba! (Komentár EKO: Hmm, neboj sa! Všetko sa dá zvládnuť a ako hviezdy radia – „klídek“.)

Lev (23.07. – 23.08.) – Nič nedostaneš len tak, ale lev by v podstate zadarmo nič neprijal. Takže je vlastne všetko O.K. (Komentár EKO: Rok vyzerá skôr pracovne, ale veď mať prácu je v dnešnej dobe super!)

Panna (24.08.- 23.09.) – Celkom fajn rok v práci a teš sa – aj vo vzťahoch. (Komentár EKO: Tento rok si obľúbencom hviezd, tak to rýchlo využi!)

Váhy (24.09.- 23.10.) - Vydarený rok! Čo dodať? Nepokaz si ho vlastnou nerozvážnosťou a povrchnosťou. (Komentár EKO: Opäť paráda! Gratulujeme, zažiješ pohodový rok!)

Škorpión (24.10.- 22.11.) – Rok ako na hojdačke, ale aj tak dosiahneš úspech – len sa treba snažiť a nečakať, že všetko spadne do náručia len tak. (Komentár EKO: Veru, veru, aj naši predkovia vravievali – komu sa nelení, tomu sa zelení!)

Strelec (23.11.-21.12.) –Nebudeš vedieť, čo treba urobiť skôr! Ale keď si vo všetkom urobíš poriadok – úspech príde! (Komentár EKO: Už aj sa daj do toho robenia poriadku – aby prišiel spomínaný úspech!)

Čo dodať na záver? Hviezdy radia, ale svoj život ŽIJEŠ TY. Hviezdy ponúkajú isté možnosti, TY SA VŠAK ROZHODUJEŠ, či ich ponuku prijmeš!

Tak veľa šťastia v roku 2013!

Vaše EKO ☺

Myšlienka Vianoc

Myšlienka zrodu tváre ľudskej,
pocit nehy danej k blížnemu,
rozumieť s'á jadro rodiny vrúcnej,
chápať zmysel stretu ku dňu krížnemu.

Vidieť zmysel krásy zrodu,
vidieť city k obdobiu,
vidieť spájať cesty rodu,
pochopiť ten život daný,
cítiť vlastnú vlastnú odrodu.

Rodina je cieľom sviatkov,
srdce tvoriace tú nehu ciest,
žiť naďalej i bez zlatých,
kruh rodiny treba viesť.

Porozumieť Vianociam – to je cieľom vari,
podostávať rôzne dary, niet lepšie s'á mať zdary.
Zdary rodu sveta nášho,
priať pohodu žitia vášho.

báseň Dalibora Rampáčka, II.CR
grafická úprava: Denisa Morávková

*Prajeme pokojné adventné obdobie,
málo zhonu, veľa času na svojich blízkych
a najmä – užite si Vianoce!*

Redakčná rada:
Denisa Morávková, Dominika Danieliková,
Viktória Hankócyová, Evka Chocholáčková,
Dominika Kolompárová, Dominika Uhrincová
a PhDr. Iveta Hazuchová.

Ďakujeme pani profesorku Mgr. Rosovej,
že nás zverejnila na stránkach OA Senica!

Ďakujeme aj prispievateľom –
Daliborovi Rampáčkovi, Sabínke Muráňovej,
Majke Tokošovej, Adrike Spiššákovej a Romanke
Lehutovej!